

РЕШЕНИЕ

№ 1941

гр. София, 25.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 15.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **736** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 121, ал. 2 ДОПК.

Образувано е по жалба от управителя на [фирма], против Решение № ПО - 162/16.11.2020 г. на директора на Териториалната дирекция на НАП- С., потвърждаващо Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № С200022-023-0001615/21.05.2020 г. на публичен изпълнител, при същата дирекция.

Дружеството – жалбоподател не е представявано. С жалбата се твърди, че: решаващият административен орган, с решението си е „запълвал пропуски в мотивите на публичния изпълнител; в решението не са посочени доказателства за това, как са формирани сумите, за принудителното събиране на които е наложено обезпечението; липсват факти, обосноваващи обезпечителна нужда. Доказателства не са ангажирани.

Ответникът –директор на ТД на НАП - С., чрез юрисконсулт оспорва жалбата. Желаете присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът дава заключение за недоказаност на жалбата.

От доказателствата, съставляващи административната преписка и приети без оспорване от страните се установяват следните факти и обстоятелства.

На дружеството – жалбоподател е възложена със заповед от 14.05.2020 г. 04.02.2020 г. ревизия, за установяване на задължения по ЗДДС и ЗКПО. Ръководителят на ревизиращия екип е предложил на публичния изпълнител (искане от 15.05.2020 г. - на л. 29 от делото) да наложи предварителни обезпечителни мерки, за обезпечаване последващото събиране на публични задължения, в размер на 19 605, 70 лв. –

главница и 5 362, 66 лв. лихви, които предстои да бъдат установени с ревизионен акт. С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № С200022-023-0001615/21.05.2020 г. (л. 23) публичен изпълнител е наложил заповед върху налични и постъпващи по банкови сметки на дружеството суми, до размер от 24 968, 36 лв. (главницата и лихви).

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след извършената в резултат на обсъждане на доказателствата и на доводите на страните проверка за законосъобразност, според изискванията на чл. 160, ал. 2, вр. чл. 144, ал. ал. 1, 2 ДОПК, излага следните мотиви по съществуващото на спора.

Жалбата е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество, но е неоснователна.

С Решение № ПО-162/16.11.2020 г. териториалният данъчен директор се е произнесъл по жалбата, против ПНПОМ, изх. № С200022-023-0001615/21.05.2020 г. и след като е обсъдил всички възражения на дружеството, е потвърдил постановлението. Предмет на оспорване пред Съда, предвид чл. 197, ал. 2, изр. първо ДОПК е именно това решение.

Институтът на предварително обезпечаване на притежание е характерен за гражданското право и преценката за използването му винаги е свързана с вероятна основателност. Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК, с наименование „Предварително обезпечаване на вземанията” дава възможност на орган по приходите, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт, ако прецени, да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки, с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Редът за налагането на мерките е указан в ал. 2, а обектът на обезпечаване и ограниченията за това са очертани в ал. 3. Несъмнено, тежестта да докаже съобразяване с тези изисквания/ограничения е върху публичния изпълнител, а съдебният контрол е в обхвата, очертан с чл. 197, ал. 3, предл. трето, вр. чл. 121, ал. 1, ал. 2, ал. 3, вр. чл. 195, ал. ал. 1-4 ДОПК, т.е. – дали „събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни“ (чл. 121, ал. 1); дали обезпечителните мерки са наложени върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето, а ако това не е възможно - наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност – чл. 121, ал. 3.

Публичният изпълнител няма задължение и не разполага с обективна възможност, а дори и с компетентност да обсъжда по същество констатациите на органите, извършващи ревизията, вкл. доводите и аргументите им, касаещи предполагаемия размер на задълженията. Публичният изпълнител, като орган, който е оправомощен да наложи предварителните обезпечителни мерки следва да съобрази, освен, дали предложението е мотивирано, и дали мерките ще бъдат съобразени с установените в ал. 3 на чл. 121 изисквания и условия. В този смисъл Съдът приема, че искането на органа по приходите, отправено до публичния изпълнител е мотивирано- в искането се съдържа информация за подавани нулеви СД по ЗДДС, за привидно начислявани разходи за лихви по заем на парични средства, и пр. Данните и доказателствата за имущественото състояние на дружеството, с които са разполагали органите по приходите, са позволявали да бъде направено обосновано предположение, освен за

размера на публичните задължения на ревизираното дружество, така и за това, че предварително обезпечаване може да бъде насочено само върху активната банкова сметка. Подателят на жалбата не твърди (не представя доказателства), че запорирането на сметката води до „сериозно възпрепятстване“ на дейността му и/или са причина за спиране на тази дейност, по смисъла на чл. 121, ал. 3 ДОПК.

В съдебното производство по оспорване на решението на териториалния директор, с което е потвърдено постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки Съдът разполага с възможност (чл. 197, ал. 3 ДОПК) да отмени обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията на чл. 121, ал. 1 ДОПК за налагане на предварителните обезпечителни мерки. Предвид изложените по – горе мотиви Съдът не намира основание да отмени оспореното решение и потвърденото с него постановление на публичния изпълнител, тъй като, от една страна длъжникът не представя доказателства за обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа на предполагаемото задължение, а от друга – не сочи/не представя доказателства за „сериозно възпрепятстване“, по смисъла на чл. 121, ал. 3, изр. първо ДОПК на дейността на дружеството.

Жалбата, като неоснователна подлежи на отхвърляне. Подателят ѝ дължи да заплати на ответника претендираното юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 161, ал. 1, изр. Трето ДОПК, вр. чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, определя в размер на 500 лева.

Водим от горните съображения и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, вр. чл. 197, ал.ал. 1 – 4, вр. чл. 121, ал. 2 ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от управителя на [фирма], против РЕШЕНИЕ № ПО - 162/16.11.2020 г. на директора на Териториалната дирекция на НАП- С., потвърждаващо Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № С200022-023-0001615/21.05.2020 г. на публичен изпълнител, при същата дирекция.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Териториалната дирекция на НАП – С. юрисконсултско възнаграждение, в размер на 500 лв. (петстотин лева).

Съдебното решение е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: